

Vlaams
Parlement

vergadering **C251**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 9 juni 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de steun aan de Brusselse cultuurhuizen na de lockdown en de aanslagen – 2169 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vorderingen in het kader van de uitwerking van een kunstkoopregeling op Vlaams niveau – 2150 (2015-2016)	6
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de tweede subsidieronde voor cultuurprojecten en -beurzen – 2221 (2015-2016)	10
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over tewerkstellingsmaatregelen in de sociaal-culturele sector – 2245 (2015-2016)	15
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van het Europees jeugdorkest EUYO – 2257 (2015-2016)	18
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bescherming van cultureel erfgoed in conflictsituaties – 2258 (2015-2016)	19
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Mobibattles – 2159 (2015-2016)	21
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het onderzoek 'Ouders en jeugdwerk' – 2196 (2015-2016)	23
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van discriminatie en racisme op jongeren – 2280 (2015-2016)	27

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de steun aan de Brusselse cultuurhuizen na de lockdown en de aanslagen – 2169 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, het is niet de eerste keer dat ik hier vragen over stel. De laatste keer antwoordde u me dat u een maand tijd nodig had om een aantal zaken te laten onderzoeken. Ik heb u iets meer dan een maand gegeven, vandaar mijn vraag vandaag.

Mijn vraag van een maand geleden ging over de financiële weerslag van de lockdown en de terreur op de cultuursector in Brussel. De situatie blijft moeilijk, ook voor de horeca en de toeristische sector.

“Normaal gezien geven wij op jaarbasis zo’n 50.000 à 60.000 euro uit aan security. Ik vermoed dat die factuur nu tot zo’n 80.000 euro zal oplopen. Dat zijn bijna twee voltijdse lonen”, getuigt Tom Bonte, directeur van de Beurschouwburg.

De Brusselse Regering maakt wel geld vrij als compensatie, maar de heer Bonte betwijfelt of de Beursschouwburg hier aanspraak op kan maken. “De regeringen zouden samen een lijst kunnen opstellen van alle organisaties die een potentieel doelwit zijn. Daarna kunnen ze kijken hoe ze de veiligheid en de inkomensderving in al die instellingen willen aanpakken”, zegt de heer Bonte.

Federaal vicepremier Reynders riep al op om een aantal besparingen terug te schroeven en zo de financiële gevolgen van de aanslagen op te vangen. Minister, u reageerde hier in eerste instantie afwijzend op. Besparingen terugdraaien zou budgettair niet mogelijk zijn en het aantal bezoekers niet doen toenemen.

Door de besparingen van de afgelopen jaren staat het water de cultuurhuizen al aan de lippen. Het zou goed zijn om hun een hart onder de riem te steken en hen in deze moeilijke tijden financieel te steunen.

Herhaaldelijk ondervroeg ik u over de financiële gevolgen van de lockdown en de terreur in Brussel, en over een eventueel actieplan daarvoor. In januari stelde ik een schriftelijke vraag over de impact van de terreurdreiging op de cultuurhuizen in Brussel, in april een vraag om uitleg over de financiële gevolgen van de aanslagen voor de Brusselse cultuursector. In antwoord op mijn vraag in april zei u nog een aantal weken tijd nodig te hebben om het nodige cijfermateriaal te verzamelen. We lezen in de pers: “Als blijkt dat er veel verlies is qua inkomsten, dan gaan we bekijken of we compenseren en hoe we dat precies gaan doen.”

Minister, hoever staat uw administratie met het onderzoek? Is er intussen zicht op de geleden schade door de cultuurhuizen?

Zijn er al concrete plannen voor het compenseren van het geleden verlies?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Idrissi, zoals ik al stelde in mijn eerdere antwoorden op uw vragen over dit onderwerp is het niet eenvoudig om de impact van lockdown en de aanslagen precies in kaart te brengen. De schade kan immers zeer verschillend zijn afhankelijk van de inhoud van contracten met artiesten, extra kosten voor bewaking, verlies aan inkomsten enzovoort. Dit kan

dus niet eenduidig uit bijvoorbeeld de jaarrekeningen van de betrokken organisaties worden gehaald waar wij eerder in een oorspronkelijke aanpak op gemikt hadden. Mijn administratie is dan ook nog niet klaar met haar onderzoek.

Uit eerste heel ruwe vaststellingen blijkt dat er wel degelijk een impact is, met zowel een aantal bijkomende kosten als een verlies aan inkomsten. Toch lijkt de impact minder zwaar dan men op het eerste gezicht zou verwachten. Daarnaast blijkt er een duidelijk verschil te zijn tussen november en maart, waarbij blijkt dat in maart er een grote vastberadenheid was om ondanks het drama van de aanslagen toch te blijven deelnemen aan het culturele leven in Brussel. Zo waren bijvoorbeeld de drie voorstellingen van 'Drumming' van Rosas in de week van 28 maart in het Théâtre National allemaal volledig volzet.

Hoe gaan we nu verder? Want we gaan wel degelijk verder. Aan de hand van een leidraad van elementen die ter sprake kunnen worden gebracht, zal het departement een gesprek aangaan met een aantal instellingen uit Brussel. Deze gesprekken zullen worden getoetst aan een financiële analyse over het jaar 2015, waarmee ik voornamelijk het laatste kwartaal van 2015 bedoel en het eerste kwartaal van 2016, voor zover er daarover al cijfers zijn.

De instellingen die zullen worden bevraagd, zijn de zogenaamde grotere Vlaamse instellingen met een presentatieplek. Concreet gaat het om Kaaithheater, Koninklijke Vlaamse Schouwburg, Beurs, BRONKS en Ancienne Belgique. Deze gesprekken zullen voor het zomerreces plaatshebben en tegen het einde van de zomerperiode zal ik beschikken over een rapportering. Op basis van die rapportering zal ik nagaan of en welke maatregelen nodig zijn, rekening houdend met de draagkracht en de financiële situatie van elk van de instellingen.

Er zijn nog geen concrete plannen voor het compenseren van het geleden verlies. Ik heb u ook uitgelegd waarom. De situatie van de verschillende huizen is te verschillend op basis van de jaarrekening, ook van de instellingen die ik net heb opgesomd. Ik heb ook nog geen concrete vragen uit het veld hierover ontvangen. Elke vraag die ik hierover ontvang, zal ik sowieso grondig laten onderzoeken om ze op de meest constructieve manier te kunnen beantwoorden.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, uw antwoord stelt me een beetje teleur. Ik blijf op mijn honger. Dat het niet eenvoudig is, daar kan ik u in volgen. U hebt zelf de timing vooropgesteld, maar nu blijkt dat men helemaal niet klaar is met dat onderzoek. Het gaat nochtans niet over zoveel instellingen. U had het zelf over de grotere instellingen, en dat zijn er geen honderden. Wanneer zij extra middelen hebben moeten gebruiken voor de veiligheid en inkomsten hebben moeten derven, dan moet u geen halfjaar wachten, om tot een bepaalde conclusie te komen over meer steun. Het is belangrijk, al was het als een symbolische maatregel, om de instellingen die schade hebben opgelopen of inkomsten hebben gederfd, een aanvraag te laten indienen. Op dit moment is er niets. Ik heb het gevoel dat u het kalf aan het verdrinken bent door te wachten tot het eind van de zomer.

U zegt dat u geen vraag hebt ontvangen. Nochtans heeft Ancienne Belgique publiekelijk aan de noodrem getrokken en heeft ook de Beursschouwburg via de media bekendgemaakt dat zij extra kosten hebben en inkomsten hebben gederfd. Dat het moeilijk is om uit de jaarrekeningen te halen, wil ik best geloven, maar er moet toch een manier zijn om een systeem te ontwikkelen voor dat extraatje aan ondersteuning. De federale overheid heeft dat gedaan, de Brusselse Regering heeft dat gedaan, Vlaanderen had dat ook kunnen doen vanuit Cultuur, al was het maar symbolisch. Ik vind het bijzonder jammer dat daar zo lang mee getalmd wordt.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Dit is een debat dat wordt voorgezet. De impact van de terreur en van de aanslagen is er wel degelijk. We hebben eerder al gezegd dat het goed is dat dit wordt opgevolgd en gemonitord.

Ik hoor dat er wel degelijk impact is, ook in de culturele sector, eventueel wat minder dan gedacht. Grote instellingen trekken meer buitenlanders en hebben dus meer impact dan kleinere instellingen die vooral met de lokale en regionale bevolking werken. Dat lijkt me logisch.

Mevrouw Idrissi blijft op haar honger zitten en wilde meer actie met bekwame spoed. Wij vinden het goed dat er eerst goed gemonitord werd en dat er gesprekken gevoerd worden met die instellingen en dat er bekeken wordt wat kan en niet kan. Alle sectoren hebben onder de omstandigheden geleden, vooral de kunststeden, niet enkel Brussel maar heel Vlaanderen. Ik weet zeker dat de Westhoek ook moeilijke momenten kent, en niet alleen de cultuursector maar ook de horeca en het toerisme. Als we middelen of maatregelen zouden nemen, moet daar grondig over worden nagedacht. Als we de impact van de terreur willen opvangen, mogen het niet zomaar wat middelen zijn om de besparingen te lenigen of voor andere zaken. We moeten eerlijk zijn, ook tegenover andere sectoren.

U doet er goed aan, minister, om daar grondig over na te denken, en om overleg te hebben. Als er voor de zomer – dat is dus binnenkort – nog verder aan wordt gewerkt, ben ik zeer tevreden.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dit is inderdaad de voortzetting van een debat dat we al langer voeren. Ik heb daar de laatste vraag over gesteld in de plenaire vergadering op 27 april. Toen hebt u aangekondigd, minister, dat u een onderzoek zou doen naar de werkelijke daling van de inkomsten. Het zou in de eerste plaats een symbolische steun zijn, in de zin van: laten we als Vlaamse overheid de culturele sector niet in de steek laten. Of er nu klaarheid komt of niet die tot een beslissing kan leiden, nu of in juli of augustus of september, zal het voortbestaan van culturele huizen niet in gevaar brengen.

De Brusselse Regering heeft in een budget van 400.000 euro voorzien voor de beveiliging van evenementen en cultuurhuizen. Is er op een bepaald moment overleg geweest met u of uw diensten om te bepalen wie hiervoor in aanmerking komt?

Minister Sven Gatz: Het overleg is nog niet beëindigd. Er is nog geen uitkomst.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik zou u willen vragen om toch dat signaal te geven. Ik weet dat het – zoals de heer Poschet zegt – symbolisch zal zijn. Het voortbestaan van de Brusselse cultuurhuizen staat of valt niet met dat bedrag. Het is een belangrijk signaal voor de erkenning van de winstderving en van de inspanningen die worden geleverd om het publiek veilig in de theaters en zalen te krijgen. Juist omdat het water al aan de lippen stond, door de besparingen, zou een geste, als is het een symbolische, hier zeker op haar plaats zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vorderingen in het kader van de uitwerking van een kunstkoopregeling op Vlaams niveau – 2150 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Minister, in uw beleidsnota Cultuur gaf u aan dat u wilt bekijken hoe een kunstkoopregeling voor de beeldendekunstensector kan worden ingebed in het Vlaamse kunstenbeleid. Ook in de visienota Kunsten is daar opnieuw naar verwezen. En ook bij het sectormoment aanvullende financiering, waarbij ook het witboek werd voorgesteld, werd een kunstkoopregeling aangekondigd. De vooropgestelde timing was toen januari 2017.

Na de voorstelling van het witboek volgde een gedachtewisseling in de commissie Cultuur. U stelde het volgende: "Analoog aan het Nederlandse voorbeeld, lijken CultuurInvest en Kunst in Huis de meest gerede partners om de kunstkoopregeling te implementeren. De voorziene timing is januari 2017."

Verder is het in dit kader relevant om te verwijzen naar het voorstel van decreet houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013. Dat voorstel van decreet verlengde nog eenmaal ad nominatim de subsidie van Kunst in Huis voor een jaar, onder andere omdat geëvalueerd moet worden of onder meer kunstuitlening nog als opdracht behouden kan blijven en of een kunstkoopregeling aan een dergelijke organisatie kan worden toegewezen.

Minister, zijn er na het sectormoment aanvullende financiering nog stappen genomen om de implementatie van een Vlaamse kunstkoopregeling voor te bereiden? Kunt u dat toelichten?

Hebt u reeds overleg gepleegd met PMV/CultuurInvest (ParticipatieMaatschappij Vlaanderen) op welke manier de renteloze leningen geïmplementeerd kunnen worden? Of wordt er, naar analogie met onder andere de Energielening en de Impulseolening, gekeken naar het Participatiefonds Vlaanderen?

Welk concreet budget is noodzakelijk om de rentelasten in het kader van de renteloze leningen te kunnen dragen? Werden daarvan analyses of berekeningen gemaakt wat dat kan kosten? Wat zou de budgettaire kost kunnen zijn voor 2017 en de volgende jaren?

Hebt u reeds een duidelijke visie op de inhoudelijke en financiële opvolging? In hoeverre zou een organisatie die de inhoudelijke opvolging zou doen – nagaan wie kunstwerken mag aanbieden en uitmaken welke kunstenaars en kunstwerken onder de regeling vallen – ook de kunstkoopregeling kunnen aanbieden? Is de verstrengeling tussen het aanbieden van de kunstkoopregeling en het inhoudelijk opvolgen ervan, een voor- of een nadeel? Is dat niet conflicterend? In welke richting kijkt u om de front office op te nemen? Hebt u al zicht op een partner of speler?

De timing is nog altijd 2017. Vindt u dat nog realistisch? Is een uitstel van een paar maand beter? Een goede kunstkoopregeling lijkt me belangrijker dan de timing te handhaven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het Kunstendecreet voorziet in de mogelijkheid tot aanduiding en subsidiëring van een organisatie die instaat voor de spreiding van kunstwerken. De organisatie dient kunstspreiding, publieksverruiming en

drempelverlaging centraal te stellen. Een van de kerntaken van deze organisatie is om een zo breed mogelijke doelgroep in contact te brengen met hedendaagse kunst, door kunstwerken uit te lenen of te verkopen. Ze zal ervoor moeten zorgen dat kunstwerken van hedendaagse kunstenaars worden uitgeleend of verkocht aan een zo breed mogelijk publiek. Zo ondersteunen we ook het inkomen en de loopbaan van de kunstenaar.

Om een geschikte kandidaat te vinden voor deze opdracht heb ik op 20 mei, conform het Kunstendecreet, een oproep gelanceerd. De lancering van deze oproep is meteen ook de eerste stap in de introductie van de kunstkoopregeling. De organisatie zal die in 2018 moeten invoeren, dit in samenwerking met een financiële partner voor de financiële afhandeling van de leningen. De organisatie zal instaan voor de inhoudelijke uitwerking, de klantenwerving, de communicatie en de promotie van de kunstkoopregeling. Organisaties kunnen zich aan de hand van een beleidsplan kandidaat stellen en een voorstel doen over hoe zij de uitwerking van een kunstkoopregeling zien.

In februari heb ik inderdaad gecommuniceerd dat ik een Cultuurbank wil uitbouwen op maat van de cultuursector. Dan heb ik het niet over een nieuw op te richten fysieke bank, maar om een genetwerkte, virtuele bank die de typische financieringsbehoeften van het cultuurveld zal behandelen. De Cultuurbank is een dienstverlening aan de sector met verschillende diensten van kredietverstrekking.

Ze omvat microkredieten voor kunstenaars, kleine projecten en organisaties tot risicokapitaal voor grote projecten en organisaties, voor verschillende deelsectoren. Met de Cultuurbank wil ik met andere woorden het instrumentarium voor cultuuractoren die wensen te lenen, vergroten.

In de komende maanden zal ik nagaan wie hiervoor de ideale partners zijn. We hebben daarover al gesprekken met PMV en CultuurInvest gevoerd. PMV heeft naast CultuurInvest nog financiële instrumenten die kunnen beantwoorden aan de noden in de cultuursector. Denk bijvoorbeeld aan de Winwinlening of de Waarborglening en aan het instrumentarium van het Participatiefonds – de Startlening+ bijvoorbeeld – dat nu bij PMV is ondergebracht. Dat maakt dat PMV een interessante partner kan zijn voor de huidige Cultuurbank. Zoals ik al zei op het overleg over deze problematiek waar we samen met de Koning Boudewijnstichting en FARO aanwezig waren, zullen we toch wel de daadkracht van PMV moeten versterken, om het voorzichtig uit te drukken. Naast PMV kan ook Hefboom voor het verstrekken van kredieten een interessante partner zijn.

Binnen de Cultuurbank wil ik ook het financiële aspect van de kunstkoopregeling opnemen. We hebben nog geen onderzoek gedaan naar de mogelijke rentelast van de kunstkoopregeling in Vlaanderen. Ik heb ook nog niet beslist of het om renteloze of rentearme leningen zal gaan. Dat zal de komende maanden verder worden uitgeklaard. De cijfers vanuit Nederland die we als benchmarking nemen, zijn zeker redelijk, al moeten we daarbij wel in acht nemen dat we nog steeds in rentearme tijden leven. Het zijn haalbare bedragen.

Het is de bedoeling de inhoudelijke en financiële opvolging te scheiden, zoals dat ook in Nederland gebeurt. De financiële partner zal instaan voor de afhandeling van de leningen en de inhoudelijke partner zal instaan voor de inhoudelijke uitwerking, klantenwerving, communicatie en promotie. In principe mag de persoon die van de kunstkoopregeling gebruikmaakt, daar eigenlijk niet al te veel van merken. We moeten zorgen dat het in de backoffice goed loopt en dat het loket voor de kunst koper eenduidig is.

De inhoudelijke uitwerking gebeurt weliswaar conform de bepaling in het Kunstendecreet en de beleidsaccenten. De selectie van wie kunstwerken mag aanbieden en van de kunstenaars en kunstwerken die onder de regeling vallen,

zal conform vooraf vastgelegde criteria gebeuren. De beleidsaccenten uit de strategische visienota Kunsten zullen hier de leidraad vormen.

Daarnaast zal de organisatie zelf een collectie aanbieden voor kunstuitleen. Het lijkt me niet conflicterend indien de organisatie die instaat voor de inhoudelijke uitwerking van de kunstkoopregeling, deze regeling ook op de eigen uitleencollectie toepast, zolang deze beantwoordt aan de vooraf vastgelegde selectiecriteria en doelgroep. We moeten er wel over waken dat er objectief en neutraal wordt gecommuniceerd, zowel over de regeling, als over de kunstenaars en de kunstwerken die onder de regeling vallen. Ik zal dit uiteraard meenemen in de beoordeling van de kandidaten en in de opmaak van een beheersovereenkomst.

Het is nog steeds mijn plan om de Cultuurbank operationeel te laten zijn in 2017. De voorbereidingen van de introductie van de kunstkoopregeling zijn dus opgestart. Zoals ik al zei, werd de oproep gelanceerd op 20 mei, en tot 30 oktober kunnen de kandidaten hun kandidatuur indienen. Daarna zal het advies volgen, en in het voorjaar zullen we een organisatie aanwijzen, een beslissing nemen over de subsidies en een beheersovereenkomst sluiten. Daarin zullen we met de gekozen organisatie de opdracht en de werkwijze van de kunstkoopregeling afbakenen en vastleggen. Parallel met deze procedure maken we de nodige afspraken over de kunstkoopregeling met de financiële partner, zodat die in de tweede helft van 2017 of begin 2018 operationeel kan zijn.

We zitten dus in een normale voortgang. Ik begrijp uw vragen, mevrouw Coudyser. Voor mij persoonlijk zou het ook allemaal net iets sneller mogen gaan, maar we zitten in een normale voorbereiding om de kunstkoopregeling tot leven te wekken.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Ik stel inderdaad vast, minister, dat er wel degelijk aan wordt gewerkt en dat het inhoudelijke van het financiële wordt gescheiden in een frontoffice/backoffice, of hoe we het ook willen noemen. Voor het inhoudelijke onthoud ik dat er een oproep is gelanceerd en dat de kandidaten zich tot 30 oktober kunnen melden. We zullen dit conform de beleidsnota en de aanbevelingen van het Kunstendecreet uitvoeren. Voor het financiële aspect kijken we vooral naar de Cultuurbank, met verschillende vormen van kredietverstrekking, zowel voor kleine als grote organisaties. Het is de bedoeling het instrumentarium daar te vergroten. Ik denk dat dat goed is.

Als partners kunnen PMV of het Participatiefonds een rol spelen, dat wordt verder onderzocht, maar inderdaad, de daadkracht van PMV moet dan omhoog. Daar is dus nog wat werk aan de winkel. Ik heb ook begrepen dat het nog niet is uitgemaakt of het om een renteloze of rentearme lening zal gaan. In tijden van lage rente en krappe budgetten lijkt een rentearme lening al een hele stap vooruit. Ik begrijp wel dat er geen exact onderzoek is gedaan naar de budgettaire context, maar dat uit de vergelijking met Nederland duidelijk blijkt dat het haalbaar moet zijn. Ik ben dus gerustgesteld en kijk uit naar de verdere uitwerking. Ik zal het uiteraard blijven volgen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Wat u allemaal hebt verteld, minister, is verheugend nieuws. Het is ook verheugend dat u naar het Nederlandse model kijkt. Ik herinner me het debat waarin collega Coudyser eigenlijk voor het Angelsaksische model pleitte. Persoonlijk ben ik voorstander van het Nederlandse model. Het verheugt me dus dat u daarnaar kijkt en er een blauwdruk in ziet voor een Vlaamse kunstkoopregeling. U zegt dat die conform de visietekst moet zijn, zeker wat de doelgroep betreft. Het is een belangrijke drempelverlagende maatregel,

niet alleen voor de kunst koper, maar ook voor de kunstenaar en dan vooral voor de jonge kunstenaars. U zult het met me eens zijn dat de economische situatie van kunstenaars in Vlaanderen, zeker van jonge kunstenaars, niet altijd, maar wel vaak ronduit schrijnend is. Als we via deze regeling de situatie van jonge kunstenaars kunnen verbeteren, dan kan me dat alleen maar verheugen.

Ik heb nog één bijkomende vraag. Zit er geen addertje onder het gras op federaal niveau? Moet u niet om de een of andere reden, btw of andere, met de Federale Regering onderhandelen? Of vergis ik me en kunt u voluit gaan? Zo ja, dan verheugt het me nog meer, want dat betekent dat de planning die u voorstelt, een haalbare kaart wordt.

Bart Caron (Groen): Ik wil daar zelf nog kort het volgende aan toevoegen. Dit is een goede vraag van collega Coudyser en ook het antwoord bevatte veel nieuws. Het mag gezegd worden: voor het eerst is er een duidelijke doorbraak in dit dossier, krijgt de kunstkoopregeling vorm, en wel op een interessante manier. Als we zo jonge kunstenaars kunnen helpen door particulieren te stimuleren om hun kunst te kopen, dan zetten we een belangrijke stap voorruit. Dat kan ik alleen maar toejuichen.

Ik wil alleen nog één kanttekening maken. We zitten wel degelijk met een lage rente. Als het instrument effectief wil zijn en mensen wil aanzetten om van jonge kunstenaars te kopen, dan mag de drempel van rente en bijkomende voorwaarden niet te hoog zijn. Ik ben geen specialist van dergelijke zaken, maar als je goed koper bij de bank kunt lenen, dan hebben we geen goed instrument. Er moet dus voor een teaser worden gezorgd. Dat moet niet fenomenaal zijn en de overheid moet zeker geen verlies lijden, maar het instrument moet echt wel zijn effect hebben. Ik herinner me dat we het instrumentarium in de creatieve industrie de voorbije jaren niet altijd aantrekkelijk genoeg hebben gemaakt om jonge investeerders en vormen van gemengde cultureel-economische activiteiten te lokken en te stimuleren. Ik zou graag hebben dat het instrument, nu het er eindelijk komt, niet diezelfde fout maakt. De concrete uitwerking laat ik aan uw specialisten over, minister. Ik ben in elk geval aangenaam verrast door het nieuws.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De inschatting van uw opmerking over de fiscale stimulus kan ik zeker beamen. Wat de btw-thematiek betreft – een problematiek is het volgens mij niet – is er een macro-economisch schema dat zal worden gevolgd. Wanneer wij deze regeling van start laten gaan, dan zullen wij als Vlaamse overheid de rentelasten dragen, wat een bepaalde investering met zich meebrengt. Wij zullen uiteraard niet de meeropbrengst van de btw op de verkoop van de kunstwerken innen omdat dat de Federale Regering is. Ik zie geen angeltjes, dat zal een normale transactie zijn. Anderzijds is het zo dat over een ander element van de aanvullende financiering, de taxshelter in de podiumkunsten, het de Federale Regering is die via de fiscale aftrek ons dan weer onrechtstreeks ondersteunt. We zullen pas binnen een aantal jaren zien, als beide systemen werken, wat macro-economisch bepalende compensaties tussen bevoegdheidsniveaus al dan niet met zich meebrengen. Als de kunst en de kunstenaars er maar beter van worden, dan is dat maar zijdelings.

Ik wil mijn zinsnede over PMV nog even in een juist kader plaatsen. Wij hebben absoluut geen gebrek aan goed gehoor bij de mensen van PMV CultuurInvest. Integendeel, de gesprekken lopen zeer voorspoedig. Maar ik denk dat we in ons en in hun belang de afspraken en de doelstellingen die wij willen bereiken, strakker zullen moeten afspreken omdat we anders voor onze gebruikers-vergoeding, die we ook betalen ten aanzien van PMV en die we ook verder willen betalen, misschien niet voldoende return krijgen. Daar moeten we gewoon iets minder

algemene doelstellingen formuleren. Het is beter voor hen. Ik neem aan dat zij ook gewoon zijn om met iets cijfermatiger doelstellingen te werken. En dat is ook beter voor ons, want dan zijn we duidelijker en krijgen we een duidelijkere service.

Ik kijk wel uit naar de versteviging van de werking met PMV. Daar zullen nog een aantal gesprekken aan voorafgaan, maar dat is volstrekt normaal.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Ik kan alleen maar bijtreden dat als deze maatregel echt vooruitgang biedt, dat voor de cultuursector en voor de kunstenaars in het bijzonder, die het niet gemakkelijk hebben, een opsteker zal zijn. We blijven dat met veel aandacht volgen. Ik deel de mening van de minister wat betreft PMV. Dat klopt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de tweede subsidieronde voor cultuurprojecten en -beurzen – 2221 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, een paar weken geleden werd de beslissing over de tweede subsidieronde voor projecten en beurzen bekend-gemaakt. In totaal werden er 320 aanvragen ingediend voor een totaalbedrag van 10.253.905 euro ondersteuning. Uiteindelijk zullen er 89 beurzen en/of projecten ondersteund worden voor een bedrag van 2.022.900 euro. 27 procent van de aanvragen wordt dus gehonoreerd en ongeveer 20 procent van het gevraagde bedrag verdeeld.

We stellen vast dat het aantal aanvragen en het gevraagde bedrag dit jaar opvallend hoger liggen dan in 2015. Jonge kunstenaars en projecten lijken dit jaar in de lift te zitten. Het ondersteunen van dit jong talent, innovatie en vernieuwing staan centraal in uw beleidsnota, iets wat ik alleen maar kan toejuichen. De jonge wolven van de kunsten verdienen een hart onder de riem en een financieel kader waarbinnen ze kunnen groeien en waarbinnen hun talent zich kan ontwikkelen.

Net zoals in de eerste ronde zien we hier echter dat er opnieuw een zeer strenge selectieprocedure is toegepast. Alle beurzen voor individuele kunstenaars met de beoordeling 'zeer goed' en 'goed' ontvangen een subsidie. Alle projecten met de beoordeling 'zeer goed' (artistiek) en 'zeer goed' (zakelijk) ontvangen een subsidie waarvan het bedrag overeenkomt met het laagst geadviseerde bedrag. Binnen de disciplines 'architectuur en vormgeving', 'audiovisuele en beeldende kunst', 'muziek' en 'transdisciplinair' worden ook de projecten met de beoordeling 'zeer goed' (artistiek) en 'goed' (zakelijk) gehonoreerd.

De verwachtingen die aan de indieners gesteld worden, liggen dus nog altijd bijzonder hoog, ook op zakelijk vlak, iets wat voor dit beginnend talent niet altijd evident is, en waarvoor eigenlijk een leermarge zou moeten worden ingebouwd. Met dit systeem is dat helaas niet mogelijk.

Het toegekende bedrag van deze tweede ronde is hoger dan wat oorspronkelijk was vooropgesteld, namelijk 1.776.000 euro, maar dit komt voornamelijk omdat het geld bewaard is uit de pot van de eerste ronde, namelijk 95.000 euro, en omdat er geld gehaald is uit de pot voor de derde ronde, namelijk 151.000 euro. Zelfs met deze verschuivingen is de toekenningsgraad en het totale bedrag

bijzonder laag. Het uiteindelijk toegekende bedrag van 2.022.900 euro is slechts een vijfde van het aangevraagde bedrag. In de eerste ronde van dit jaar in januari werd slechts 2.272.482,33 euro van het totaal gevraagde bedrag van 15.357.842,27 euro toegekend. Ook zien we dat de projecten in deze tweede ronde steeds het laagst toegekende bedrag krijgen.

U stelde afgelopen zomer dat 2016 een moeilijk jaar is, en dat 2017 beterschap brengt. U bent van plan dan ten minste het bedrag van 2.460.000 euro opnieuw toe te voegen aan de projecten.

Minister, erkent u dat de projectenpot te klein is? Wat gaat u doen om de positie en de mogelijkheden van de jonge kunstenaar te verbeteren? Wat zijn de vooruitzichten voor 2017? Kunt u al zeggen of de projectenpot aangevuld kan worden? Het aantal aanvragen voor projectsubsidies en beurzen neemt toe in vergelijking met vorig jaar. Gaat u deze nieuwe evolutie meenemen in uw beleid?

Gaat u ermee akkoord dat die jonge kunstenaars een leermarge nodig hebben? De criteria zijn zo streng, vooral op zakelijk vlak, dat je daar, zoals ik in mijn inleiding zei, een leermarge nodig hebt. Kunt u of wilt u daar op een of andere manier in uw beleid rekening mee houden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Er is dit jaar inderdaad een grote vraag naar projectmiddelen geweest. Dat blijkt ten dele het gevolg van de nieuwe mogelijkheid om meerjarige projectmatige ondersteuning te kunnen aanvragen, maar het moet nader worden onderzocht. Ik ga hier later verder op in.

Met de mogelijkheid voor kunstenaars om meerjarige projecten en beurzen aan te vragen, is er een verbetering gekomen voor de ondersteuning van jonge kunstenaars. Zoals u weet, zijn kunstenaars in mindere of meerdere mate afhankelijk van tewerkstelling door en opdrachten bij hoofdzakelijk gesubsidieerde organisaties, instellingen en projecten. Daarom heb ik bij de beoordeling van de aanvragen voor werkingssubsidie aan de beoordelingscommissies gevraagd om extra aandacht te besteden aan het criterium 'ondersteuning van kunstenaars, met specifieke aandacht voor startende kunstenaars'.

Verder heb ik middelen uitgetrokken voor verder onderzoek naar de sociaal-economische positie van de kunstenaars in Vlaanderen. Begin mei werd hierover een bericht gestuurd aan enkele duizenden professionele kunstenaars met een uitnodiging om deel te nemen aan dit onderzoek. Aan het begin van de zomer zouden de eerste resultaten hiervan bekend zijn.

Ik ben momenteel, zoals u weet, volop bezig met de voorbereiding van mijn voorstel aan de Vlaamse Regering over de toekenning van de werkingssubsidies in de periode 2017-2021. Zoals ik stelde in mijn visienota, beoog ik een evenwichtige verdeling van project- en werkingssubsidies over kleine, middelgrote en grote organisaties. Daarnaast moet er ook voldoende ruimte zijn voor projectsubsidies voor kunstenaars.

Daarbij heb ik ook gesteld dat ik niet a priori uitspraken wil doen over de verhouding, de procentuele verhouding tussen project- en werkingssubsidies. Ik wil dit ook niet doen op dit ogenblik. Het is dan ook belangrijk om oog te hebben voor het samenspel tussen structuren – kunstinstellingen en organisaties – en projecten, en voor de manier waarop het geheel van de sector in elkaar grijpt. Wanneer de subsidies voor een bepaalde organisatie worden stopgezet, heeft dat ook consequenties voor andere organisaties en kunstenaars. Het is mijn bedoeling om de verhouding zo optimaal mogelijk af te stemmen op de fijnmazige, veelzijdige realiteit van het kunstenveld.

Op 15 mei heeft mijn administratie de aanvragen voor de derde en laatste ronde projecten binnen het Kunstendecreet voor 2016 ontvangen. Daaruit blijkt dat het totaal aantal aanvragen voor projecten in 2016 ongeveer gelijk is aan het totaal aantal aanvragen in 2015, toen de projecten nog onderverdeeld waren in gewone projecten – dus niet de meerjarige –, internationale projecten, opnameprojecten en creatieopdrachten. Een gedetailleerde analyse van die aanvragen moet nog gebeuren, maar de druk op het budget lijkt onder meer het gevolg van hogere subsidiebedragen van onder meer de meerjarige projecten. De vaststellingen van die analyse zal ik zeker meenemen in mijn beleid.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik begrijp dat u op dit ogenblik weinig wilt zeggen over de verhouding van projectsubsidies, omdat u bezig bent met een delicate oefening. Ik hoop dat we nadien toch wel meer duidelijkheid zullen krijgen. Tijdens de vorige regering was de vraag vanuit de kunstensector dat er minstens 10 procent naar die projectsubsidies zou gaan. Ik hoop dat we daar ook naartoe kunnen gaan of zelfs meer. Dat zullen we dan wel zien.

Ik had u ook een vraag gesteld over die leermarge. We zien dat het voor beginnend talent niet altijd evident is om meteen zeer goed te zijn op zakelijk vlak. Eigenlijk zou er daar een soort van leermarge moeten zijn. U hebt daar niet op geantwoord. Ik heb de vraag natuurlijk ook pas toegevoegd tijdens mijn mondelinge toelichting. Het zou misschien wel interessant zijn om daar eens naar te kijken. We kunnen van beginnende kunstenaars, beginnend talent niet verwachten dat ze op zakelijk vlak al perfect een dossier kunnen indienen. We moeten hen daar een leermarge aanreiken. Hoe kunnen we er in samenspraak met het Kunstenloket of anderen voor zorgen dat dat mee wordt geremedieerd?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Een aantal zaken komen steeds terug, net zoals de discussie met de projectenpot. We weten dat de minister momenteel bezig is aan een delicate oefening, waarvoor ik hem veel sterkte wens. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

En kracht, inzicht, wijsheid, al wat u maar wilt. Misschien kan de poëzie van Efreem de Syriër u daarbij helpen.

Het aantal aanvragen zal inderdaad nog toenemen, aangezien er na de structurele ronde een soort van opvang – als ik dat zo oneerbiedig mag zeggen – mogelijk is.

Het moet natuurlijk gaan over echte projecten. We moeten oppassen dat het niet structureel wordt en dat we zo de indruk geven dat we in een doorgroefase sowieso zullen subsidiëren.

De projectsubsidies zijn belangrijk en geven zuurstof, ademruimte. Ze ondersteunen specifiek innovatieve projecten. Het is niet zo dat alleen projectsubsidies kunnen zorgen voor die ademruimte, voor vernieuwing, voor ondersteuning van jonge kunstenaars. Gevestigde organisaties zorgen eveneens voor vernieuwing, bieden kansen aan opkomende kunstinitiatieven en kunnen ook zuurstof geven aan de sector. Dat is belangrijk.

De herwaardering van projectsubsidies staat vermeld in het Kunstendecreet. Ik vind echter dat we ons niet moeten vastpinnen op een percentage. Het ene jaar kun je namelijk heel wat waardevolle projecten ontwaren, het andere jaar kan het wat minder zijn.

Het lijkt mij in elk geval logisch dat grote organisaties, de 'spitsen', bepaalde budgetten nodig hebben en dat ze bij de uitbouw van hun werking, hun

organisatie als een soort van hub, zoals u zelf hebt gezegd, moeten fungeren in de zoektocht naar nieuw talent, innovatie enzovoort.

Voor 2017 moeten we het inderdaad nog afwachten. Laat ons hopen dat er in de toekomst meer uitgaven mogelijk zijn. We moeten daarmee voorzichtig zijn.

Bart Caron (Groen): Ik sluit graag aan namens mijn eigen fractie. Mijnheer Meremans, u zou een heel goede raadgever van de minister zijn. De job van raadgever op het kabinet zou u als gegoten zitten, althans inhoudelijk. Het is een inhoudelijke opmerking en geen politieke.

Yamila Idrissi (sp.a): Ik weet niet of de raadgever en de minister het dan altijd eens zouden zijn.

Bart Caron (Groen): Het is voor de helft ironie, natuurlijk.

Minister, als die derde ronde binnen is, is het logisch dat het aantal vragen ongeveer gelijk zal zijn aan het aantal van 2015. Waarom is dat logisch? Het duidt op een artistieke praktijk en realiteit. Vele kunstenaars, jonge kunstenaars en nieuwkomers, willen zich realiseren en zoeken naar middelen. Op zich is het geen illegitieme vraag van die mensen. Het is ook logisch dat die druk zo groot is. Die projectenpot is namelijk pas vanaf 2014 zo zwaar verminderd. Voormalig minister van Cultuur Schauvliege heeft voor de laatste tweejarige ronde van het vorige Kunstendecreet, dat betrekking heeft op de jaren 2015 en 2016, nagenoeg de helft van de toenmalige projectenpot gebruikt als semistruktuurle middelen. De druk op die pot is dus eigenlijk verdubbeld. Zo zou je dat kunnen uitdrukken. Je merkt dat heel goed in de cijfers. Er is voor zeven keer het beschikbare bedrag aangevraagd. Als je een langdurige analyse zou maken van het verleden, is er wellicht nooit zo'n hoge druk vastgesteld op die projectenpot.

Ik zou het langs de ene kant positief willen uitdrukken. Het feit dat er zo'n sterke druk is op die pot, betekent dat onze artistieke praktijk meer dan ooit leeft. We hebben heel veel jonge gasten die dingen willen doen. Dat is het resultaat van de successen van alle jaren voordien. De aantrekkingskracht van ons hoger kunstonderwijs, van instellingen als P.A.R.T.S enzovoort, maar ook van het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK) en andere werkt door in de subsidieaanvraag.

Op zich is dat een probleem dat eigenlijk maar in één jaar, het jaar 2014, van de laatste zeven of acht jaar, is verholpen. Minister Anciaux heeft trouwens ooit hetzelfde gedaan. Ik maak hier maar de analyse waarom de druk op het budget zo hoog is. Dat heeft een pervers effect. Er zijn 320 aanvragen ingediend voor de tweede ronde. Er zijn er 89 gehonoreerd. Dat is dus iets meer dan een kwart.

Als je dat op de ranking uitzet, zie je toch hoe hard en lastig dat was, en hoe delicaat. Ik probeer nog altijd niet aan politiek te doen, maar de analyse te maken van feitelijkheden. Het klopt wat u zegt over ondersteuning van kunstenaars, grosso modo. Voor beurzen aan kunstenaars lag de lat op 'minimum goed'. Je moest dus een goed artistiek en zakelijk advies hebben om gesubsidieerd te kunnen worden. Dat is nog een redelijke grens. Voor projecten van kunstenaars en organisaties echter lag de lat op 'zeer goed artistiek'. Dat betekent dat van die tweehonderd en zoveel organisaties die eruit vallen, meer dan de helft minstens goed heeft gehaald. Als je vijf gradaties hebt in vijf potentiële stappen, en je moet in de hoogste schijf arriveren, is dat heel erg lastig om daar als jonge kunstenaar aan tegemoet te komen. Ik heb het dan nog niet over het zakelijke, maar over het artistieke. In die zin denk ik dat het ook een heel lastige opdracht voor beoordelingscommissies is om die gradatie aan te brengen. Wat is goed, wat is zeer goed? Waar ligt dat verschil?

U hebt zich aangesloten bij die adviezen en hebt uw zaaglijn daar gelegd. U hebt dat correct gevolgd. Ik heb geen kritiek op de toepassing. Maar je kunt niet

anders dan vaststellen dat dit systeem niet hanteerbaar blijft. Je kunt niet vereisen dat een kunstenproject 'zeer goed' haalt voor een projectsubsidie, en dat niet zou moeten halen voor een structurele subsidie. Dat toont het onevenwicht aan tussen de twee budgetten. Als je de zaaglat op dezelfde lijn zou leggen, zou je de reële noodzakelijke verhouding tussen de budgetten zien. Je kunt niet zeggen dat voor de structurele 'goed' voldoende is, terwijl je voor de projecten 'zeer goed' vereist.

Daarenboven is er ook geen gradatie gemaakt tussen disciplines. Je zou ook voor de projecten – ik zeg maar wat – de beeldende kunst, design en architectuur prioritair vooruit kunnen schuiven. Ook dat is niet gebeurd. Niet dat ik daarvoor pleit, maar u hebt een zaaglijn gelegd die verschrikkelijk hoog ligt. Het is haast onmogelijk om aan die voorwaarde te voldoen. U hebt de ranking gevolgd die gebruikt is, maar die verhouding klopt niet meer. Dat is mijn vaststelling.

Ik herhaal het: je kunt niet eisen dat je voor de structurele de lat lager legt dan voor de projecten. Daarmee heb ik niet gezegd dat je voor de structurele de lat ook zo hoog moet leggen. Ik wil alleen maar aantonen dat die balans niet juist is en dat daar iets aan moet worden gedaan, of dat andere criteria moeten worden ingevoerd, of dat een andere aanpak nodig is om daaraan tegemoet te komen.

Als je een project indient, weet je bij voorbaat dat de kans een op vier is dat je er doorheen raakt met je project. Voor een professionele kunstensector vind ik dat een erg hoge lat.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog antwoorden op de vraag van mevrouw Idrissi die ik over het hoofd had gezien. Ik wil wel bekijken – ik maak een voorzichtige opening – hoe het concept van de leermarge in de huidige werking van de kunstenloketten en de verbrede werking van cultuurloketten in de toekomst kan worden meegenomen in de discussie die is geschetst. Ik begrijp waar de analyse vandaan komt en wil het zeker meenemen. Ik zal het onderzoeken.

In het eerste jaar van de meerjarige werkingssubsidies – of in elk geval de mogelijkheid tot de aanvraag ervan – heb ik geprobeerd om een heldere, duidelijke lijn ten opzichte van de adviezen van de commissies te volgen. Nu we over een aantal maanden zullen komen met verdelingen van werkingssubsidies voor vijf jaar – en al de elementen die door de verschillende parlementsleden genoemd zijn over hoe de projectsubsidies zich daar inhoudelijk en al dan niet procentueel toe moeten verhouden – kunnen we dan voorzichtig, en het liefst met een bepaalde graad van objectiviteit, een aantal corrigerende elementen inbrengen. Die leermarge kan er daar een van zijn.

In die zin wil ik die opening voorzichtig maken. En ik heb ook de commissievoorzitter en mijn toegewezen medewerker goed beluisterd. *(Gelach)*

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, bedankt voor uw welwillendheid in dezen. Het verheugt mij dat u dat toch mee wilt onderzoeken. Mocht u tot die leermarge kunnen komen, denk ik dat de jonge kunstenaars u daar heel dankbaar voor zouden zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over tewerkstellingsmaatregelen in de sociaal-culturele sector – 2245 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, dit is grotendeels een opvolgingsvraag, want in maart 2015 en in januari van dit jaar stelde ik u reeds vragen over de regularisering van de gescoprojecten (gesubsidieerde contractuelen) in uitvoering van het regeerakkoord. Uit de vorige besprekingen heb ik onthouden dat vanaf 2016 de gescomiddelen niet meer worden betaald door het Departement Werk, maar dat die middelen zijn overgedragen aan de bevoegde sectoren. Voor uw bevoegdheden is daarvoor in een budget van 14 miljoen euro voorzien.

Die gescomiddelen zullen in 2016 in drie termijnen worden overgedragen aan de begunstigde organisaties, weliswaar met de bekende 5 percent korting. 2016 wordt een overgangsjaar en in 2017 zullen de middelen geïntegreerd worden in de reguliere werkingssubsidies. De eerste schijf van 40 procent is inmiddels overmaakt. De volgende betalingsronde wordt in juli verwacht.

Die nieuwe manier van uitbetalen verliep zonder problemen, horen we vanuit de sector, al krijgen een aantal organisaties wel minder middelen dan waarop ze feitelijk recht hebben. Bij de overheveling van de middelen van het Departement Werk naar het Departement Cultuur, Jeugd en Media werd de balans opgemaakt op basis van de uitbetalingen in 2014. Dat betekent echter dat organisaties waarvan gesco's in 2014 toevallig gedurende langere tijd afwezig waren, bijvoorbeeld door zwangerschapsverlof of langdurige ziekte, en die dus minder premies kregen, vanaf 2016 permanent minder subsidies ontvangen. Dat is voor die organisaties een serieuze streep door de rekening.

– *Marius Meremans treedt als voorzitter op.*

In uw antwoord op mijn vraag in januari beloofde u om de impact daarvan nog eens te willen bekijken. U vroeg me toen ook om wat geduld te hebben met betrekking tot de integratie van deze gescomiddelen. U zei toen: "De precieze modaliteiten voor de verdere integratie van de overgekomen middelen in de budgetten en werkingsmiddelen van de organisaties zullen in de komende weken verder worden uitgewerkt. Ik moet u dus vragen nog even geduld te oefenen. Zoals u weet, is dit een complex dossier, waarin tal van factoren in rekening moeten worden genomen."

Daarnaast nam de Vlaamse Regering op vrijdag 20 mei op voorstel van minister Muyters de beslissing om de landingsbanen in de socialprofitsector voortaan te beperken tot de zorgsector. Daarbij wordt gebruikgemaakt van een lijst van zorggerelateerde beroepen die wel nog in aanmerking kunnen komen. De sociaal-culturele sector zou daardoor vanaf 1 juni 2016 niet meer in aanmerking komen voor die maatregel. Die beslissing is dus eigenlijk al een voorafname op de nog lopende discussie over het globale kader van het loopbaanbeleid, de werkbaarheid en het arbeidsvolume.

Minister, wat is het resultaat van uw onderzoek naar de gevolgen van het gebruik van de uitbetalingscijfers van 2014 voor de berekening van de gescomiddelen vanaf 2016? Zult u de organisaties die door omstandigheden buiten hun wil merkkelijk minder subsidies ontvangen, compenseren? Zullen die gescomiddelen in 2016 geïndexeerd worden?

Is er al meer duidelijkheid over de integratie van de gescomiddelen in de reguliere werkingssubsidies van 2017? Hebt u over uw voorstellen al overleg gehad met de sectororganisaties? Zo ja, wat was hun reactie?

Waarom werd bij de beslissing met betrekking tot de landingsbanen geen rekening gehouden met het gezamenlijke standpunt van vakbonden en werkgevers dat de discussie over onder meer de aanmoedigingspremies verder moet worden gevoerd in het globale kader van het loopbaanbeleid, de werkbaarheid en het arbeidsvolume? Wat is het standpunt van u en de regering over het alternatieve voorstel dat Verso heeft geformuleerd met betrekking tot de hervorming van het systeem van de landingsbanen?

Hoe werd de lijst met de geselecteerde functies voor de landingsbanen samengesteld? Welke definitie van zorggerelateerd beroep werd daarbij gehanteerd? Op basis waarvan werd geconcludeerd dat alle jobs van paritair comité 329 helemaal uitgesloten worden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijn administratie heeft de loonpremies die de organisaties met gescoprojecten in 2015 ontvingen van het Departement Werk en Sociale Economie, vergeleken met de bedragen van 2014. Daaruit bleek dat er voor het ruime merendeel, namelijk 117 organisaties, geen noemenswaardig verschil is tussen de gescomiddelen die in 2014 en in 2015 werden uitbetaald.

Voor in totaal 45 organisaties was er wel een verschil. Van die 45 zijn er 16 organisaties die in 2015 minder gescomiddelen, ongeveer 5 procent, ontvingen dan in 2014. In totaal gaat het om 144.184,30 euro. Het grootste nadeel bedraagt 28.354,74 euro, het kleinste 570,89 euro.

Mijn administratie stelde ook de omgekeerde situatie vast. Zo zijn er ook 29 organisaties die in 2014 meer gescomiddelen kregen dan in 2015, een verschil van meer dan 5 procent. Deze organisaties genieten dus een voordeel. Het voordeel bedraagt in totaal 232.446,16 euro. Het grootste surplus bedraagt 23.139 euro, het kleinste 33,38 euro.

Kort samengevat doet twee derde van de 45 organisaties waar op basis van de 'foto 2014' een verschil werd vastgesteld, voordeel. Het gebruik van de cijfergegevens uit 2014 als basis voor de overdracht van de gescomiddelen – een principe dat door de voltallige Vlaamse Regering werd goedgekeurd – blijft een goed uitgangspunt. Het waren nota bene de enige cijfergegevens die bij de opstart van het dossier over de gescoregularisatie bekend waren.

Bovendien, zonder in detail te gaan tot op het organisatieniveau, moet er binnen deze context ook rekening worden gehouden met de soms zeer specifieke situatie van sommige van het beperkt aantal organisaties dat een nadeel ondervindt: niet structureel gesubsidieerd, extra ondersteuning via het derde arbeidscircuit (DAC), organisaties die in een fusieoperatie zitten enzovoort. Vandaar dat ik ook niet voorzie in een compensatie.

Bij de begrotingsaanpassing voor het jaar 2016 is er een indexering ingeschreven van 79.486 euro op het artikel HB0-1HCI2AJ-WT.

Mijn uitgangspunt is dat de gescomiddelen tijdens een vooraf bepaalde overgangsperiode worden toegevoegd aan de structurele subsidies die de organisaties ontvangen. Afhankelijk van wanneer een nieuwe beleidsperiode aanvangt, zullen de middelen nadien worden toegevoegd aan de decretaal te verdelen gelden. De integratie van de gescobudgetten zal dus in een verder stadium gemodelleerd worden naargelang de specifieke situatie van de diverse beleidsdomeinen en de

geldende beleidsperiodes, en vooral hun aanvang. Want zoals u weet, kennen de diverse decreten ook diverse aanvangsdata en looptijden.

In dat kader zal ook de indexering waarover ik daarnet sprak, moeten worden herbekeken om te zorgen dat de voormalige gescomiddelen, eens toegevoegd aan de decretaale gelden, ook in de toekomst een verdere correcte indexering genieten. Eind december was er over het gescodossier een eerste overleg met enkele sectororganisaties. Naargelang de voortgang en verdere keuzes in de dossiers zal ik bijkomend overleggen met de betrokken sectoren.

De administratie is momenteel belast om deze keuzes verder om te zetten in een gepast wettelijk kader. Bij de keuzes in dit complex dossier maak ik wel een onderscheid tussen de decretaal erkende en gesubsidieerde organisaties en die waarbij dit niet het geval is. Wanneer de oefening van de administratie terugkomt, kunnen wij daar nog voor de zomer mee naar de regering gaan.

Het is de minister bevoegd voor het werk die het dossier over de landingsbanen aan de Vlaamse Regering heeft voorgelegd. Het is dan ook aangewezen deze vragen voor te leggen aan de bevoegde minister. Ook al komen functies uit culturele sectoren zoals theatertechnieker, personeelsverantwoordelijke, programator tot zelfs algemeen directeur niet langer in aanmerking voor een bijkomende Vlaamse premie, de impact van het schrappen van Paritair Comité 329 op mijn beleidsdomeinen is bijzonder beperkt.

De instroom van nieuwe dossiers wordt, nadat de Federale Regering de leeftijdsgrens naar 55 jaar verhoogde, voor de komende jaren op ongeveer 18 dossiers op jaarbasis vanuit het paritair comité geschat. In de wetenschap dat het paritair comité 329 bovendien veel meer sectoren omvat dan enkel de socioculturele of culturele sector, onder meer ook lokale diensteneconomie, sport, toerisme, beroepsopleiding enzovoort, is de impact op de werknemers, naar schatting ongeveer zes dossiers per jaar, binnen mijn beleidsdomeinen zeer beperkt.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp uw antwoord op mijn vraag over de landingsbanen. Ik onthoud dat u wel degelijk de impact op de sectoren die onder uw bevoegdheid vallen, in het oog hebt gehouden en dat u hebt geconcludeerd dat de impact eerder beperkt is.

Wat de gescomiddelen betreft, wil ik een algemene opmerking maken. Het gaat over een complexe materie, die gespreid is over verschillende departementen. Een pasklaar antwoord is dan ook niet evident. Ik wil wel mijn bezorgdheid uiten bij het overgaan van de integratie van die middelen naar de algemene werkingssubsidies. Het gaat hier over middelen met als doel de tewerkstelling. Daar zal in het verleden wel een reden voor geweest zijn. U hebt gezegd dat we er in de toekomst voor zullen moeten zorgen dat die middelen, zodra ze geïntegreerd zijn bij de werkingsmiddelen, verder worden geïndexeerd. Het bericht over de indexering is heel positief. U hebt de code geciteerd maar voor ons is het heel moeilijk om dergelijke zaken terug te vinden in de begrotingsdocumenten.

U hebt zelf aangegeven dat die indexering goed moet worden opgevolgd zodat de middelen niet verdwijnen in de grote pot. Ik heb een beetje hetzelfde gevoel bij deze middelen, die als doel de tewerkstelling hadden. We moeten nadenken hoe we daar in de toekomst mee moeten omgaan. Ik heb zelf geen pasklaar antwoord maar ik wil wel samen met u nadenken over hoe we daar in de toekomst verder mee kunnen omgaan.

U hebt ook een beetje gegoocheld met cijfers, maar ik heb daar natuurlijk naar gevraagd, over de impact voor verschillende organisaties. Als ik u goed heb

begrepen, zijn er 45 organisaties waar dit een zekere impact op had, 16 minder en 29 meer. Maar als ik u verder goed heb begrepen, zou het totale budget voor organisaties die meer krijgen, hoger liggen dan het budget van de organisaties die verloren. Het ging over 134.000 euro ten opzichte van 200. Ik kan dit niet goed volgen: het gaat over één gesloten pot en toch zit daar ergens een verschil op. Kunt u dat nog verder toelichten?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Bastiaens, die verschillende bedragen kan ik verklaren door het feit dat het gaat over individuele situaties en organisaties. We hebben op organisatieniveau een tabel waarin we alle gewenste informatie kunnen geven. Maar het vraagt wel wat rekenwerk om te zien waar dat vandaag komt. Wij beschikken echter over alle verklaringen om de verschillende bedragen te kunnen staven. Ik heb er geen probleem mee om dit mee te geven aan de commissie zodat u dat eens kunt doornemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van het Europees jeugdorkest EUYO – 2257 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Marius Meremans

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het Europees jeugdorkest EUYO is een befaamd jeugd-orkest, waar veel topmuzikanten van bij ons in hun jeugd jaren stage hebben gelopen. Het stond onder leiding van Claudio Abbado, niet de eerste de beste. Ik ga mijn tekst niet in detail voorlezen. Wie dat wil, kan de vraag om uitleg zelf lezen.

Het is duidelijk een trend dat jeugdorkesten onder sterke druk staan, ook bij ons. Ik ben blij dat Koen Vandyck in een nota over de orkesten opnieuw pleit voor een semiprofessioneel of studentenorkest in Vlaanderen om de doorstroom naar de professionele muziekwereld te garanderen. Dat is ook de ambitie van dat EUYO, dat nu echter dreigt te stoppen. De subsidies stoppen op 1 september 2016. Ik wil u aanspreken om dit op een Europese ministerraad aan te kaarten en te pleiten voor het jeugdorkest.

Minister, bent u op de hoogte van de problematiek? Is die al dan niet aan bod gekomen op een ministerraad Cultuur? Of is dat nog de bedoeling? Bent u bereid om bij Europees commissaris van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport Tibor Navracsics tussen te komen en aan te dringen op de verdere subsidiëring van het orkest?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ja, ik ben op de hoogte van de problematiek.

Het dossier van het European Union Youth Orchestra kwam als variapunt aan bod in de Raad Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport van 30 en 31 mei 2016. Samen met verschillende andere lidstaten benadrukte België het grote symbolische belang van dit orkest. De Belgische tussenkomst kwam tot stand na nauw overleg tussen de drie gemeenschappen over dit dossier; al snel bleek dat alle betrokken Belgische ministers de agendering van dit dossier op de Raad steunden.

Via onze tussenkomst in die Raad waren we één van de lidstaten die aandacht vroegen voor dit dossier. De Europese Commissie agendeerde de situatie van het

orkest vervolgens op de agenda van haar collegevergadering van 1 juni 2016 en liet diezelfde dag nog via een persbericht weten dat ze volgende oplossingen voorstelt. Voor 2016: een aanpassing van het jaarlijks werkprogramma van Creatief Europa met een subsidie van 600.000 euro. Voor 2017: een pilootproject vanuit het Europees Parlement ter ondersteuning van de operationele werking van het orkest. Op langere termijn: een aanpassing van de mogelijkheden in het programma Creatief Europa zodat duurzame financiering mogelijk is.

Volledige zekerheid van het voortbestaan van het EUYO hebben we nog niet, maar het pleidooi van verschillende lidstaten op de Europese Raad, gesteund door de Vlaamse Regering, schijnt zijn vruchten af te werpen. We gaan ervan uit dat zowel onze diensten als andere lidstaten dit zullen opvolgen om ervoor te zorgen dat het Europees jeugdorkest nog lang mag voortbestaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik dank u voor de moeite en het goede nieuws, minister. Ik hoop net als u dat het orkest mag blijven voortbestaan. Ik hoop dat we straks in Vlaanderen ook een jong toporkest hebben zoals in het rapport-Vandyck waar we het volgende week over zullen hebben. Die doorstroom is essentieel voor de muziekcultuur.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bescherming van cultureel erfgoed in conflictsituaties – 2258 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Mijn vraag betreft de gehele wereld en het internationaal rechtssysteem. Ze sluit misschien wel aan bij de eminente spreker die we net in de Koepelzaal ontvangen hebben.

Ik verwijs naar het Verdrag van Den Haag voor de bescherming van Cultureel Erfgoed in conflictsituaties van 1954 dat wij in 1960 hebben geratificeerd. Het verdrag en zijn protocollen beschermen cultuurgoederen bij gewapend conflict, het biedt bescherming tegen beschadiging, plundering en wederrechtelijke inbeslagname van cultuurgoederen die een prominente plaats innemen in het cultureel erfgoed van een volk. Het gaat daarbij zowel om roerend als onroerend erfgoed. Ook locaties die het collectieve geheugen en bewustzijn van de cultuur proberen te bevorderen of te behouden, vallen onder dit verdrag.

Het verdrag en het eerste protocol voorzien in de opstelling van nationale registers van beschermd erfgoed in tijden van oorlog, wat in België op dit moment nog niet bestaat als ik goed ingelicht ben. Dit wordt met een blauw-wit schildje aangeduid. Strijdende partijen moeten dit erfgoed ontzien, dat is tenminste wat in de wet staat. Het tweede protocol van 1999 werd door België in 2010 geratificeerd. Het verstrakt de definiëring van een aantal begrippen en breidt de actieradius van het verdrag uit naar interne conflicten. Een bijkomende vernieuwing in dit tweede protocol is de invoering van het register van cultuurgoederen met een versterkte bescherming in tijden van gewapend conflict, waarop drie erfgoedsites staan.

Het verdrag stoelt op drie pijlers die cultureel erfgoed internationaalrechtelijk moeten beschermen, met als eerste poot de fysieke bescherming en de preventieve maatregelen, en als tweede poot de strafrechtelijke maatregelen en

criminele verantwoordelijkheid. Maar bij gebrek aan de derde poot, een manier om de bestaande regelgeving af te dwingen, door bijvoorbeeld een internationaal tribunaal, is ook de tweede poot een lege doos.

Voor België wordt de toepassing en uitvoering van het Verdrag van Den Haag en zijn protocollen gecoördineerd door de Werkgroep Cultuurgoederen, die onder auspiciën van het Belgisch Interministeriële Comité voor het Humanitair Recht valt, waarin ook de gemeenschappen en gewesten vertegenwoordigd worden. Minister, dat is misschien een bevoegdheid die de minister-president waarneemt: kunt u ons uitleggen wie daarvoor instaat?

We hebben gezien in het conflict in Syrië dat naast een vreselijke menselijke prijs ook culturele goederen en erfgoed worden geraakt. Kunnen we daar met een wettekst een dam tegen bouwen? Het kan wel de internationaalrechtelijke verantwoordelijkheid stellen. Het is aan de rechtbank om de verantwoordelijkheid te bepalen. Achteraf is een en ander mogelijk. Er is een internationale beweging om een stevige rechtsbasis te geven aan de bescherming van cultuurgoederen.

We achten ons gelukkig dat we – mede dankzij de Europese eenmaking en grotere welvaart in onze contreien – ontsnappen aan dat soort conflicten. Dat geldt gelukkig voor onze generatie. Niemand kan in de toekomst kijken. Hoe sluiten wij aan bij het internationaal beleid ter zake?

Minister, hoe kunnen we bijdragen aan het afdwingbaar maken van dit verdrag? Wat is het officiële standpunt van Vlaanderen? Is er een standpunt van de Vlaamse Regering of van de minister van Cultuur? Ziet u heil in de uitbreiding van de bevoegdheden van een bestaand internationaal arbitragehof of gerechtelijke instantie, dan wel in een nieuw te creëren orgaan? Hoe verhouden wij ons ten opzichte van andere landen inzake de bescherming van erfgoed in oorlogssituaties of in een postconflictsituatie?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw de Bethune, in antwoord op uw eerste vraag kan ik u meedelen dat door de wet van 8 augustus 2003 betreffende ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht in het Wetboek van Strafrecht de nodige strafbaarheidsstellingen en straffen werden ingevoerd, in uitvoering van de bepalingen van de conventie van Den Haag en haar beide protocollen. Deze wet voegde een artikel 136quater toe aan het Wetboek van Strafrecht. Artikel 136quater voert als oorlogsmisdaden volgende handelingen in het Belgische Wetboek van Strafrecht in.

Ten eerste, paragraaf 1, 13°, vernieling en de toe-eigening van goederen, niet gerechtvaardigd door militaire noodzaak zoals aanvaard in het volkenrecht en uitgevoerd op grote schaal en op onrechtmatige en moedwillige wijze.

Ten tweede, paragraaf 1, 34°, aanvallen van duidelijk als zodanig herkenbare historische monumenten, kunstwerken of plaatsen van eredienst die het culturele of geestelijke erfdeel van de volkeren vormen en waaraan bijzondere bescherming is verleend door een speciale regeling wanneer er geen bewijs bestaat van schending door de tegenpartij van het verbod die goederen te gebruiken om het militaire optreden te ondersteunen, en wanneer die goederen niet in de onmiddellijke nabijheid van militaire doelen zijn gelegen.

Deze oorlogsmisdaden worden bestraft met een gevangenisstraf van 15 tot 20 jaar.

Paragraaf 3 van artikel 136quater voert de nodige strafbaarheidsstellingen in tot uitvoering van artikel 15 van het Tweede Protocol en maakt van volgende handelingen internationaalrechtelijke misdaden, strafbaar met een gevangenisstraf van

10 tot 15 jaar: een cultureel goed onder versterkte bescherming of de onmiddellijke nabijheid ervan aanwenden ter ondersteuning van een militaire actie.

Dezelfde paragraaf maakt van volgende handelingen internationaalrechtelijke misdaden, strafbaar met een gevangenisstraf van 10 tot 15 jaar: een aanval richten op een cultureel goed onder versterkte bescherming; de door het Verdrag en het Tweede Protocol beschermde culturele goederen op grote schaal vernietigen of zich toe-eigenen.

Op uw tweede vraag kan ik het volgende antwoorden. België werd op 28 juni 2000 partij bij het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof. Dit Statuut maakt het Strafgerechtshof ook bevoegd voor oorlogsmisdaden met betrekking tot cultuurgooederen. Dat impliceert dat de door u gesignaleerde nood tot uitbreiding reeds kort na de inwerkingtreding van het Tweede Protocol door de internationale gemeenschap werd onderkend en opgevangen en dat er op dat vlak dus geen probleem meer is.

Tot zover mijn antwoord op uw niet zo eenvoudige, technische, maar in de praktijk wel belangrijke vragen.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Ik dank de minister hartelijk voor zijn antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Mobibattles – 2159 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, in het Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan, JKP, staat onder doelstelling 4.2.2 "Mobiliteitsprojecten voor jongeren met aandacht voor duurzame mobiliteitsoplossingen" dat er wordt onderzocht of het mogelijk is om de lopende projecten met betrekking tot jongeren in het verkeer voort te zetten. Een van de twee projecten die worden genoemd, is Mobibattle van TreinTramBus. Zowel bij de overkoepelende doelstelling OD 4.2 als bij de specifieke doelstelling wordt de minister van Mobiliteit als verantwoordelijke minister aangewezen.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 845 van 17 maart 2016 aan de minister van Mobiliteit kreeg ik te lezen dat het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken niet betrokken is bij het project Mobibattle. Op de rest van de gestelde vragen kreeg ik geen antwoord.

Het lijkt me vreemd dat in het JKP en in een eerdere schriftelijke vraag aan u de minister van Mobiliteit als verantwoordelijke minister voor deze doelstelling wordt aangewezen, maar dat zijn beleidsdomein er blijkbaar niet bij betrokken is. Op die manier worden er toch hiaten in de uitvoering van het JKP gecreëerd?

Het is des te vreemder omdat het project in 2014, tijdens de eerste ronde, een succes was, met 24 deelnemende scholen en jeugdverenigingen. Uit een korte navraag bij TreinTramBus blijkt ook dat er nog steeds aanvragen binnenlopen om aan het project deel te nemen, zonder dat de vzw zelf er actief reclame voor maakt.

Die aanvragen kunnen echter niet worden beantwoord, omdat de Vlaamse overheid geen middelen ter beschikking heeft gesteld om Mobibattle voort te

zetten. En blijkbaar is er dus ook niemand in de Vlaamse overheid met de opvolging van het project bezig.

U bent coördinerend minister voor het JPK en ik heb dan ook volgende vragen voor u. Hoe kan het dat een minister die aangewezen werd als verantwoordelijke minister voor een specifieke doelstelling van het JKP, aangeeft dat zijn beleidsdomein er niet bij betrokken is? Blijft u achter de doelstelling van de Mobibattles staan? Zo ja, hoe zult u ervoor zorgen dat ze worden uitgevoerd? Hoe ziet u toe op de verdere uitvoering van het JKP?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Soens, ik geef u graag het volgende antwoord, dat overigens is afgestemd met het kabinet van collega Weyts.

In de Vlaamse Regering is overeengekomen dat elke minister verantwoordelijk is voor de hem of haar toegewezen doelstellingen. De acties werden ingevuld door de ministers in overleg met hun administraties. De minister van Mobiliteit ondersteunt al vele jaren mobiliteitsprojecten van diverse verenigingen of studiediensten die inspelen op de noden en belangen van jongeren in het verkeer. Zo had een van de ingediende voorstellen in 2013 betrekking op het project Mobibattle van de vzw TreinTramBus. Dat project werd toen ook positief beoordeeld en ontving een subsidie van 14.387 euro voor de uitvoering ervan. Aangezien een mobiliteitsproject steeds een maximale duurtijd heeft van 18 maanden en dus per definitie een tijdelijk karakter heeft, werd het project Mobibattle in 2015 afgerond.

Ook dit jaar zullen verenigingen opnieuw de kans krijgen om nieuwe voorstellen voor mobiliteitsprojecten in te dienen. Het JKP wordt systematisch gemonitord in overleg met de aanspreekpunten voor jeugd- en kinderrechtenbeleid in de verschillende beleidsdomeinen. Deze zomer plannen we een eerste proefevaluatie van alle projecten in het JKP via de monitoringstool TRAJECT. Naar aanleiding daarvan worden alle betrokken administraties aangespoord om de vermelde acties weer even te bekijken en na te gaan of de vooropgestelde timing en mijlpalen worden gehaald, dan wel of er een tandje moet worden bijgestoken.

Over de 23 prioritaire acties die door de Vlaamse Jeugdraad worden gesuggereerd en door mezelf worden gesteund, bezorg ik u een eerste rapport in juli 2016. Bedoeling is dat we dan het monitoringsysteem verder in orde maken en dat in december een eerste formele evaluatie wordt opgevraagd. Dat zal resulteren in het decretaal opgelegde tussentijdse rapport voor het Jeugd- en Kinderrechtenplan, dat ik vóór het zomerreces 2017 aan het Vlaams Parlement zal bezorgen. Het zal zoals steeds worden opgemaakt in breed overleg met het veld, met de reflectiegroep jeugd- en kinderrechtenbeleid als vaste kern.

Een derde vorm van tussentijdse evaluatie is mogelijk bij de parlementaire bespreking van de beleidsbrief van de betrokken ministers in de bevoegde parlementaire commissies. De commissie moet beslissen in welke mate ze daarop ingaat. In het kader van het JKP zal ik wel degelijk mijn collega's op een positieve manier aansporen om werk te maken van de vooropgestelde doelen. In het tussentijds rapport wil ik uitdrukkelijk ruimte laten voor extra acties, voor aanpassingen in de voorgestelde projecten en processen wanneer blijkt dat we de vooropgestelde doelen anders niet zullen halen. Voor alle duidelijkheid: ook dat tussentijdse rapport gaat uit van de hele Vlaamse Regering.

Ik betreur dat uw vraag op een bepaald moment onbeantwoord bleef door de diensten van mijn collega van Mobiliteit, maar vanuit zijn bevoegdheid hebben bepaalde projecten een tijdelijke duur en kunnen ook nieuwe projecten worden ingediend. De evaluatie en follow-up van het JKP zal wel degelijk gebeuren zoals in de Vlaamse Regering is afgesproken, zo bevestigen mij ook de collega's.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Dank voor uw antwoord, minister, al vind ik het een beetje een vreemd antwoord. In het JKP staat letterlijk dat er bij het departement Mobiliteit en Openbare Werken twee projecten lopen die onder de categorie mobiliteitsprojecten voor jongeren vallen, Stop Motion?! van GoodPlanet Belgium en Mobibattle van TreinTramBus, en dat wordt onderzocht hoe vervolg kan worden gegeven aan deze doorgaans positief geëvalueerde projecten. Als parlements lid is het mijn taak dergelijke zaken te volgen en ik stel dan ook aan u een vraag. U zegt dat de Vlaamse minister van Mobiliteit voor deze aangelegenheid verantwoordelijk is. Dan stel ik hem een vraag en ik krijg enkel het antwoord dat het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken niet betrokken is bij het project Mobibattle. Dan vraag ik me af waarom het project in godsnaam in het JKP is terechtgekomen, als het om een tijdelijk project gaat, dat intussen is stopgezet.

U zegt dat de eerste zesmaandelijksse rapportering in juli 2016 klaar is. Is het de bedoeling dat we dat dan ook in het parlement bespreken? Het lijkt me wel goed om een eerste zicht te krijgen op hoe dat JKP verder in uitvoering gaat.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat de tweede vraag betreft, lijkt me dat principieel wel mogelijk. Ik heb geen exact zicht op de timing van de eerste evaluatie van de 23 prioritaire acties gesuggereerd door de Vlaamse Jeugdraad en gesteund door mezelf. Op zichzelf moet dat kunnen.

Wat betreft de precieze omschrijving van het project Mobibattles in het JKP en de tijdelijkheid ervan, wil ik nog verder opheldering vragen in overleg met mijn collega. Het zou kunnen zijn dat in de ene, misschien in het JKP, of in de andere – maar dat zou me verwonderen omdat we dit samen overlegd hebben in dit antwoord – een onjuistheid zou staan. Ik wil u daar verder duidelijkheid over proberen te geven, maar dit antwoord geeft wel degelijk de meest recente situering van het project, in tegenstelling tot uw vorige twee terechte schriftelijke vragen. Ik zou in uw plaats hetzelfde doen: naar de verschillende ministers kijken wat hun opvolging is. Ik kan u voorlopig geen verdere informatie daarover geven.

Als u mij dat vraagt, wil ik gerust als coördinerend minister verder duidelijkheid vragen. Daarna staat het u vrij de betrokken minister zelf te ondervragen. Wil ik nog een inspanning doen om vanuit mijn coördinerende rol bijkomende helderheid proberen te geven?

Tine Soens (sp.a): Dat zou heel erg fijn zijn.

Minister Sven Gatz: Dan zal ik dat doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het onderzoek 'Ouders en jeugdwerk'

– 2196 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Voorzitter, in februari werd het onderzoek 'Ouders en jeugdwerk. Ervaringen en verwachtingen van ouders over deelname en betrokkenheid bij jeugdwerk' voorgesteld, waarin de relatie tussen de ouders en het jeugdwerk

in Vlaanderen werd onderzocht. Het onderzoek werd gevoerd door het Kenniscentrum Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen van Odisee Hogeschool, in samenwerking met de onderzoekseenheid Gezins- en Orthopedagogiek van de KU Leuven.

In een plenaire vergadering werd dit onderwerp al eens aangehaald. Het ging toen vooral over de goede resultaten die uit het onderzoek bleken. De lof voor het jeugdwerk toen was uiteraard volledig terecht: ons jeugdwerk in Vlaanderen is zeer sterk bezig en is uniek in de wereld. U ging toen ook kort in op de verbetering van informatiedeling tussen het jeugdwerk en de ouders.

In het onderzoek zelf wordt ook aangehaald dat ouders een financiële drempel ervaren om hun kind te laten participeren aan het jeugdwerk. Er zijn nu al een aantal mogelijkheden om de prijs te verlagen voor gezinnen die het moeilijk hebben, afhankelijk van onder andere de vorm van het jeugdwerk, de gemeente waar men woont enzovoort. Er is echter geen lijn in te trekken.

Minister, ziet u als minister van Jeugd mogelijkheden om de financiële drempel voor sommige ouders weg te werken? Welke mogelijkheden ziet u vanuit uw bevoegdheden om de informatiegap tussen ouders en het jeugdwerk zo veel mogelijk te verkleinen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ben samen met mijn administratie volop aan het onderzoeken hoe we een meer divers publiek actief kunnen betrekken bij ons sterk Vlaams jeugdwerk. Dit hebben we gedaan door onder andere de opdracht te geven voor het onderzoek 'Ouders en jeugdwerk', dat u aanhaalt. Het is belangrijk te weten wat de verwachtingen zijn van ouders over jeugdwerk; ouders zijn immers in veel gevallen nog steeds de sleutelfiguren voor kinderen en jongeren om effectief toe te treden tot het jeugdwerk.

Het onderzoek 'Ouders en jeugdwerk' krijgt trouwens een vervolg. De onderzoekers van Odisee zullen in samenwerking met Kazou vzw en de Vlaamse Dienst Speelpleinwerk (VDS) een ondersteuningstool voor begeleiders en organisaties ontwikkelen die inzichten en handvatten zou moeten aanreiken om constructief in te zetten op de verdere relatie tussen jeugdwerk en ouders. Daarnaast is er het Burgerkabinet, dat begin mei plaatsvond in het Vlaams Parlement en waarvan het eindrapport deze week werd verspreid. Dat trachtte onder het motto 'Geef mee kleur aan jeugd' om de drempels en mogelijke aanpassingen die deze drempels kunnen verlagen, in kaart te brengen. Een gesprekstafel ging er expliciet over de rol van ouders in het meer divers maken van jeugdwerk. De output van het Burgerkabinet wordt bovendien gevolgd door een beleidsnetwerk diversiteit en jeugd, dat eind juni wordt opgestart, en een rondetafel met de jeugdsector in september. Op dat ogenblik zullen wij de verschillende ideeën, maatregelen en voorstellen die vanuit het jeugdwerk enerzijds en vanuit het Burgerkabinet anderzijds komen, samenleggen en vertalen in verder beleid. Ik zal mij buigen over de beleidsaanbevelingen die uit deze trajecten komen.

In de toekomst willen we ons dus nog sterker inzetten om mogelijke drempels voor deelname aan het jeugdwerk weg te werken. Eén van die drempels is inderdaad betaalbaarheid, zij het voor een specifieke groep personen. In de aanbevelingen van het rapport 'Ouders en jeugdwerk' is te lezen: "De kostprijs blijkt voor veel ouders belangrijk, maar weegt niet door als drempel om deel te nemen. Uit de sterke kindgerichtheid van de resultaten kunnen we afleiden dat ouders bereid zijn een zekere kostprijs te betalen, zolang hun kind zich maar amuseert." In de verdiepende analyse lezen we nog: "In de respondentengroep wordt kostprijs opvallend beperkt gerapporteerd als drempel. (...) Kansarmoede-achtergrond maakt echter een verschil."

Uit de resultaten leren we dat 20 tot 40 procent van de ouders inderdaad aangeeft dat ze het belangrijk vinden dat de jeugdwerking weinig tot niets kost, en dat de specifieke groep van kwetsbare gezinnen inderdaad soms hinder ondervindt van de kostprijs. Dit is vooral van toepassing op vakantiecampen, minder op de goedkopere werkingen doorheen het jaar.

Vandaag bestaan er al verschillende mogelijkheden om financiële drempels weg te werken of te verminderen. Een instrument als de UiTPAS, die in verschillende gemeenten actief gebruikt wordt, is daar een van. In de kwalitatieve bevraging van ouders in dit onderzoek werd eveneens kort gepeild naar kortingssystemen via het OCMW. Deze systemen zijn niet altijd gekend bij alle ouders. Ook blijkt uit het rapport dat het gebruik van deze kortingssystemen die specifiek gericht zijn op een kansarm publiek, vaak gepaard gaat met een gevoel van stigmatisering. Hier biedt de UiTPAS een oplossing, aangezien die gericht is naar iedereen. In plaats van instrumenten toe te voegen, lijkt het me wenselijker en zinvoller om de UiTPAS sterker neer te zetten in Vlaanderen. Dit is dan ook een actie uit het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan (JKP).

Ik wil er daarnaast op wijzen dat er nogal wat jeugdverenigingen zijn die zelf initiatieven ontwikkelen om die financiële drempels weg te werken. Deze verenigingen hebben daar de ruimte voor omdat ze gesubsidieerd worden. Ook worden ze via de beleidsnota's aangemoedigd om in te zetten op een gelijkekansen-beleid. Ik geef een paar voorbeelden in snel bestek. Als u dat wenst, kan ik ze iets uitgebreider laten overmaken. Er is de jeugdvereniging Koning Kevin, die met variabele prijzen werkt. Artforum heeft een eigen participatiefonds. Chiro-jeugd Vlaanderen heeft een solidariteitsfonds. Het Evangelisch Jeugdverbond biedt kortingen, alsook FOS Open Scouting. Bij Jeugd Rode Kruis hoeven kinderen geen lidgeld te betalen. De Katholieke Landelijke Jeugd (KLJ) staat ook open voor verschillende kansengroepen. Pinkster Jongeren Vlaanderen werken met een fonds voor financiële ondersteuning. Scouts en Gidsen Vlaanderen heeft een formule 'Open Kampen' voor kinderen uit kansarme gezinnen. Het Vlaams Nationaal Jeugdverbond (VNJ) heeft een sociaal fonds, Top Vakantie eveneens. Hujo geeft 50 procent korting aan bepaalde doelgroepen. Habbekrats werkt via de UiTPAS met kansentarief van Gent, waardoor een korting van 80 procent kan worden ontvangen. Roeland heeft een sociaal fonds. Mooss mikt op individuele oplossingen. Cirkus in Beweging heeft de mogelijkheid van een betalingsplan. Circus Zonder Handen werkt aan de hand van het gezamenlijk belastbaar inkomen van de ouders een aangepast inschrijvingsgeld uit. Natuur en Wetenschap heeft een eigen sociaal fonds. AFS werkt met een beurzensysteem. De Bouworde heeft een Bouwordefonds en de Interdiocesane Jeugddienst (IJD) heeft een solidariteitsfonds. Dit maar om aan te geven dat de jeugdsector zelf al een aantal maatregelen neemt die een antwoord weten te bieden op de terechte vraag die u stelt. Ik weet dat ten eerste te appreciëren en de leden van deze commissie naar ik hoop eveneens. Jaarlijks bieden veel jeugdverenigingen bovendien vakantieplaatsen aan via het Steunpunt Vakantieparticipatie. Vorig jaar waren er vijftig verenigingen die een of meer plaatsen aanboden in dat kader.

Daarnaast wijzen de aanbevelingen in het rapport erop dat door contextfactoren zoals tariefverhogingen van het openbaar vervoer, regelgeving inzake veiligheid van infrastructuur en plaatsgebrek, de kosten van jeugdwerk de hoogte in worden gejaagd. We moeten dan ook bekijken in welke mate deze indirecte manieren om de kostprijs van het jeugdwerk te drukken, mogelijk zijn. Ook dit willen we aanpakken via het JKP: via het hoofdstuk Armoede, het hoofdstuk Mobiliteit, maar ook via een vermindering van de regeldruk voor jongeren en hun verenigingen.

Ik geef trouwens nog mee dat in het kader van het JKP en het Armoedepan momenteel een projectoproep loopt, gelanceerd door mijn collega bevoegd voor de armoede, onder de titel 'Bruggen tussen sport en/of jeugdwerk voor meer

toegankelijke vrijetijdsparticipatie van jongeren'. Zo'n project kan maximaal 50.000 euro krijgen, gedurende drie jaar.

Uit het onderzoek 'Ouders en Jeugdwerk' blijkt dat het gebrek aan informatie inderdaad een grotere drempel is. Sport, en specifiek voetbal, is heel gekend bij bijna alle ouders, terwijl de werking van jeugdbewegingen veel minder gekend is. Blijkbaar bereikt vrijblijvende informatie zoals folders vooral kwetsbare ouders te weinig. In het JKP staat daarom de actie 3.2.3 'Opstarten van een uniek communicatieplatform voor kinderen en jongeren'. Het platform moet de huidige versnipperde communicatie- en informatiekkanalen integreren en kinderen en jongeren informatie op maat verschaffen over heel diverse levensdomeinen. Er is een verkennende veldanalyse gepland. Dit communicatieplatform is namelijk al een aantal keren aan bod gekomen in deze commissie en die veldanalyse moet bepalen hoe het platform er precies zal uitzien. De mogelijkheid om hieraan een luik voor ouders te koppelen, met alle informatie over lokale jeugdwerkinitiatieven, werd al geopperd en ik zal nagaan of dit wenselijk en verder haalbaar is. Het lijkt me evident dat deze functie vooral door de lokale besturen mee kan worden ingevuld.

Ook de actie 1.2.5 vanuit het JKP, de uitrol van de UiTPAS, die ik daarnet al vermeldde, zou er voor moeten zorgen dat ouders en jongeren beter op de hoogte zijn van de activiteiten in hun gemeente en de financiële 'voordelen' die daarmee gepaard gaan.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Gemiddelden verklaren niet dat een specifieke groep ouders wel een financiële drempel ervaart. We moeten er dus alles aan doen om ook voor hen die drempels weg te werken.

U hebt aangehaald dat de jeugdsector zelf ook een heel aantal maatregelen neemt. Dat is uiteraard zeer positief. U wilt ook verder inzetten op de UiTPAS. Daar kan ik alleen maar achter staan. Ik heb gezien dat die onlangs is uitgebreid naar sport. U was bij mijn favoriete voetbalploeg, KV Kortrijk, om dat voor te stellen. Ik dank u om er de aandacht aan te verlenen dat jongeren ook bij sport op een goedkopere manier kunnen deelnemen aan verschillende activiteiten.

U hebt een vervolgonderzoek gemeld. Weet u al ongeveer wanneer dat rond zou zijn? Ik dacht dat het voor een soort toolbox was waarmee jeugdverenigingen aan de slag kunnen gaan.

Het communicatieplatform is inderdaad al een aantal keer aan bod gekomen in deze commissie. U zegt dat er een verkennende veldanalyse is gepland. Loopt die ondertussen al? Wanneer worden daarvan de eerste resultaten verwacht?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik wil graag benadrukken dat die financiële drempel zeker en vast heel belangrijk is. Minister, in uw antwoord zegt u dat er al heel wat bestaat om daaraan tegemoet te komen. Ik heb het gevoel dat mevrouw Soens laat uitschijnen dat Vlaanderen alles in handen neemt en dan aan de steden en gemeenten oplegt wat ze moeten doen. Is dat de bedoeling? Ik hoor dat er heel wat wordt ingezet op die financiële drempel. Het is natuurlijk altijd jammer wanneer er mensen zijn die, omdat de financiële drempel te hoog is, niet kunnen deelnemen aan die jeugdverenigingen en -bewegingen.

De informatieverlening is uiteraard zeer belangrijk. Daarin is een belangrijke taak weggelegd voor het jeugdwerk zelf. De overheid kan daarin inderdaad helpen. Aan de hand van goede praktijken, tools en instrumenten en een communicatieplatform wordt daar heel hard aan gewerkt. Hoe kleiner de gap, hoe beter.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik onthoud uit beide betogen dat de overheid samen met het jeugdwerk al belangrijke inspanningen levert en uitzicht heeft op bijkomende vooruitgang daarrond. We zullen daarop blijven inzetten.

In verband met de twee vragen over de timing van het vervolgonderzoek, de ondersteuningstool voor begeleiders en organisaties enerzijds en het vervolg van de al ingezette verkennende veldanalyse met betrekking tot het communicatieplatform anderzijds, zal ik u schriftelijk de timing laten weten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van discriminatie en racisme op jongeren
– 2280 (2015-2016)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, op 23 april stelde minister Homans in Het Nieuwsblad dat de Vlaamse overheid wel genoeg kansen gaf aan mensen met een migratieachtergrond. Ze beschuldigde CD&V, Groen, mijn eigen partij en het middenveld ervan dat wij “de mensen met een migratieachtergrond aanmoedigen om in hun zetel te blijven zitten”. Minister Homans lijkt hiermee te beweren dat mensen met een migratieachtergrond evenveel kansen krijgen en dat racisme en discriminatie geen invloed zouden hebben.

Na alle heisa in de media hierrond kwamen er ook een aantal bezorgde signalen vanuit het jeugdwerk. Zo verwezen enkele jeugdwerkorganisaties naar het onlangs verschenen onderzoek ‘Omgaan met de effecten van discriminatie en racisme op kinderen’ van de Kinderrechtencoalitie. In dat onderzoek wordt duidelijk aangetoond dat racisme en discriminatie wel degelijk een invloed hebben op de kansen die kinderen krijgen en dat racisme en discriminatie nog steeds plaatsvinden, bijvoorbeeld in het onderwijs. Zo was er in het onderzoek een getuigenis van een kind waarvan de leerkracht had gezegd dat “stelen in hun cultuur zit” als het over mensen met een migratieachtergrond gaat. U kunt zich voorstellen wat de impact van zo’n uitspraak is op een kind.

Minister, op het slot van het Open Forum 2015, waar het onderzoek werd voorgesteld, kondigde u aan dat u de strijd tegen racisme en discriminatie zeer ernstig neemt.

Hoe staat u tegenover de uitspraken van minister Homans? Hoe evalueert u de impact ervan op kinderen en jongeren met een migratieachtergrond? Hoe evalueert u de resultaten van het onderzoek van de Kinderrechtencoalitie? Welke initiatieven zult u nemen om de impact van discriminatie en racisme op kinderen en jongeren tegen te gaan?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik zal niet reageren op de uitspraken van een collega. Dat is immers geen goede gewoonte in een regering. Ik denk alleen dat het essentieel is dat uitspraken niet uit hun context worden getrokken.

Met betrekking tot de materiële inhoud van uw vraag om uitleg, wil ik het volgende zeggen. Mevrouw Birsan Taspinar, psychologe en systeemtherapeute,

waarschuwde er op het slot van het Open Forum van de Kinderrechtencoalitie al voor dat een gebrek aan nuance gevaarlijk kan zijn. We moeten dat in beide richtingen voor ogen houden.

Wat ik wel wil meegeven, is dat we maatschappelijke knelpunten niet automatisch mogen herleiden tot racisme en dat we vooral werk moeten maken van het 'empoweren' van jongeren, ook de jongeren van buitenlandse herkomst. Ik herinner me dat, op basis van de getuigenissen bij de voorstelling van de publicatie van de Kinderrechtencoalitie, hier zeer sterk de nadruk op werd gelegd, onder andere door de kinderrechtencommissaris. Anderzijds zal ik de laatste zijn om te ontkennen dat racisme wel degelijk bestaat en dat we hiervoor te allen tijde alert moeten blijven.

Zoals ik al stelde op het Open Forum, vind ik het onderzoek van de Kinderrechtencoalitie zeer lovenswaardig, vooral omdat ze de jongeren zelf aan het woord lieten. Ik was onder de indruk van de getuigenissen en de vele aanbevelingen die werden geformuleerd. Feit is dat er meer onderzoek nodig is naar de impact van racisme en discriminatie.

Ik heb uit het Open Forum ook geleerd dat er nood is aan positieve verhalen rond diversiteit, en dat ook de jeugdsector – die hier trouwens al op inzet – nóg actiever aan de slag kan rond dit thema.

Zoals ik in januari antwoordde op uw schriftelijke vraag, heb ik het Jeugdonderzoekplatform (JOP) gevraagd om in 2018 in de nieuwe bevraging van jongeren, 'De staat van de jeugd', te peilen naar de discriminatiebeleving van Vlaamse jongeren. In afwachting zullen ze dit jaar al een aantal verkennende analyses doen over de samenhang van de ervaring van discriminatie met andere facetten uit de leefwereld van jongeren.

Vandaag zetten we al in op de aanpak van racisme en discriminatie. Ik geef u een drietal sporen. Los van de projecten rond positieve identiteitsontwikkeling die lopen in het bredere antiradicaliseringsbeleid van de Vlaamse Regering, is er het hele diversiteitstraject met het Burgerkabinet, maar ook het overleg met de jeugdsector, waarbij wij een beleidsnetwerk hebben opgericht dat op 14 september resulteert in een rondetafel. Op een gegeven moment moet men natuurlijk ook wel kunnen bevallen – en dan heb ik het over mezelf en niet zozeer over de jeugdsector. Ik zal dus een aantal aanbevelingen uitwerken en opnemen in de volgende beleidsbrief, die in het najaar zal worden besproken in het Vlaams Parlement.

Uit de visienota van de administratie en Demos vzw over diversiteit in/en het jeugdwerk leer ik alvast dat het realiseren van sociale integratie van alle soorten kinderen en jongeren een doelstelling is, naast het creëren van meer participatiemogelijkheden. Dat is ook een pijler van ons beleid die we blijven voortzetten.

Tot slot blijf ik ook inzetten op kinderrechten- en mensenrechteneducatie. Dat was trouwens ook een opmerking die vorige week in een gesprek met de Vlaamse Jeugdraad nog door een van de deelnemers werd gemaakt. Het Kenniscentrum Kinderrechten onderzoekt waar er nog precies hiaten zijn op dit terrein. De Raad van Europa reikt ons trouwens ook campagnes en handvatten aan om de mensenrechten op de beleidsagenda te houden. Zo is er de internationale No Hate Speech Beweging, die we ook in Vlaanderen nieuwe impulsen geven. Het actieplan is klaar, de lancering van het platform No Hate Vlaanderen wordt voorbereid. Het spreekt vanzelf dat reageren op racisme, maar ook op discriminatie van alle mogelijke bevolkingsgroepen, daarbij in de focus staat.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik vind het natuurlijk spijtig dat u niet wilt reageren op de uitspraak van mevrouw Homans. Ik zou

daar bepaalde conclusies aan kunnen koppelen, maar ik zal die vandaag niet uitspreken.

Het is inderdaad zo dat we het ons, zeker wat betreft kinderen, niet kunnen veroorloven om het thema racisme en discriminatie te verzwijgen. U haalt zelf de psychologe aan die in het rapport wordt vernoemd. Zij stelt dat chronisch blootgesteld worden aan racisme, in welke vorm dan ook, direct of indirect, bedoeld of onbedoeld, een traumatisch effect kan hebben op kinderen. Ik vermoed dat geen enkele partij daar zijn ogen voor wil sluiten.

Ik heb u in een eerdere schriftelijke vraag gevraagd om het JOP verder te laten onderzoeken wat de impact van discriminatie en racisme op kinderen en jongeren is. U hebt net gezegd dat dat in 2018 wordt meegenomen, waarvoor dank.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.